
Indholdsfortegnelse

1. Indledning	2
2. Metode	2
2.1 Projektet	2
2.2 Opgaven	3
3. Drengenes socialisering	3
3.1 Dag1	3
3.2 Indhold:	3
3.3 Observationer	3
3.4 Dag 2	4
3.5 Indhold	4
3.6 observationer	5
3.7 Dag 3	6
3.8Indhold	6
3.9 Observationer	6
3.10 Dag 4	7
3.11 Indhold	7
3.11 Observationer	8
4. Mine erfaringer	8
5. konklusion	9

1. Indledning

Denne opgave tager udgangspunkt i et pædagogisk forløb om den sociale læring i slåskultur, som jeg har planlagt og gennemført i forbindelse med min 2. lønnede praktik i børnehaven Hedevang. Min idé til at arbejde med socialisering igennem slåskultur kom sig af, at der hos en drengegruppe (i 5 års alderen) i institutionen har været problemer i forhold til at omgås hinanden på en hensigtsmæssig måde. Mere konkret beskrevet vil det sige, at personalet ofte oplever at drengene er hårde imod hinanden og har svært ved at optræde som gode kammerater. Der var fra pædagogernes side, forinden mit projekt etableret et arbejde omkring socialisering hos de otte drenge, så projektet passer godt ind i den igangværende proces.

Blandt drengene er der særligt én dreng (M), som har udtalte problemer i forhold til kammeratskaber og i forhold til personalet, har han brug for klare grænser og tydelighed. Hans frustrationer kommer gerne til udtryk i en voldelig og drilagtig adfærd over for omverdenen. Derfor fandt jeg socialisering med slåskultur som middel relevant, da god slåskultur er kendetegnet ved helt klare regler og faste ritualer. Dette ville skabe gode forudsætninger for at også denne dreng kunne deltage på lige fod med de andre. Jeg har brugt meget tid på at tænke ham ind i projektet og det var vigtigt for mig at arbejde ud for en inkluderende tankegang, hvor alle i drengegruppen blev tilgodeset.

2. Metode

2.1 Projektet

Jeg byggede derfor projektet op omkring et tema om riddere, hvor de gode værdier/ridderligheden var nøgleord. Drengene blev introduceret til projektet med en historie, som jeg digtede. Desuden startede hver dag ud med en lille fortælling hvori drengene selv indgik, som små riddere der skal lære forskellige ting. Desuden lavede jeg små sten med symboler på, som drengene fik hver dag, når dagens aktivitet på ridderskolen var slut. Denne sten tjente formålet, som bevis på at de nu tilhørte et særligt *fælles* broderskab.

2.2 Opgaven

Opgaven har jeg valgt at bygge op således, at hver enkelt dags indhold er beskrevet i punktform med tilhørende observationer af drengene. Dernæst et afsnit over min egen udvikling igennem de erfaringer jeg fik igennem ugen. Til sidst konkluderende overvejelser.

For at personalet i børnehaven kan få indblik i hvilke drenge der er tale om i de enkelte observationer, har jeg valgt at bruge initialer og vedlægger en liste over hvilke forkortelser, som betegner de enkelte børn¹. Denne liste vil af henhold til min tavshedspligt kun være tilgængelig for børnehavens personale.

Den litterære baggrund ligger hovedsagligt i bogen ”Slåskultur : en teoretisk og praktisk bog om slåskampe” af Michael Blume.

3. Drengenes socialisering

3.1 Dag1

3.2 Indhold:

- Fortælling om ridderlighed og hvad dette indebærer, så som det at være en god kammerat. Drengene blev bedt om at komme med deres bud på hvad de synes en god kammerat er.
- Introduktion til dagens aktiviteter, som vil være øvelser med sværdet i form af en bane, som de på tur gennemførte.
- Introduktion af ”ridderhilsen”, som var en rituel hilsen som skulle udføres over for hinanden før og efter en kamp/aktivitet. Hilsenen er bl.a. til for at lære drengene at man bør vise hinanden respekt og deslige være en god vinder samt taber.

3.3 Observationer

Drengene virkede positivt stemt, da de blev introduceret til emnet om en ”ridderskole”. De var alle deltagende, da jeg bad dem komme med eksempler på hvad en god kammerat er. Ikke overraskende vidste de alle de ting som man *ikke* bør gøre over for hinanden, så som at bruge vold og sige ubehagelige ting. Men kun én af drengene (R) kom på banen med kommentaren ”*man kan spørge*

¹ se bilag nr.

om nogen vil være med til lege med én”, en sætning hvor han netop kommer med et bud på *hvordan* man kan skabe relationer og ikke på hvordan man ikke bør gebærde sig.

Denne snak med drengene synes jeg giver et godt billede af selve essensen i deres problematik: manglende bevidsthed om redskaber man kan bruge i stedet for at drille/slå, hvis man ikke ved hvordan man skal sige til eller fra over for kammeraterne. Drengen som er nævnt i indledningen (M) var om end den, der kunne opremse flest ting som var ”ukammeratlige”.

Det at de skulle gennemføre sværdtesten, lagde jeg ud med at vise dem hvorledes banen skulle gennemføres. Drengene gennemførte banen med stor entusiasme og var meget tændte på at de enkelte forhindringer blev fremlagt som fantasi væsener/elementer, som de skulle bekæmpe eller manøvrere sig igennem. Jeg havde valgt at drengene skulle overlevere sværdet til den de synes skulle gennemføre banen efter dem. Dette var for at jeg kunne få et indblik i hvem de hver især foretrak som kammerater. Her viste det sig at de primært valgte dem, som de går på gruppe med. Denne viden var brugbar at have i forhold til holdopdeling de kommende dage.

De fleste heppede på hinanden og fik glædet sig over kameraternes præstationer, mens den før omtalte dreng (M) havde svært ved at finde sig i det, når han ikke blev valgt. Han havde ej heller meget overskud til at iagttage kammeraterne. Dog forholdt han sig roligt og lod kun sin utilfredshed komme til udtryk ved tale.

Jeg havde desuden designet banen således at drengene kom til at bruge forskellige bevægelser med sværdet, som ville gå i gen den følgende dag.

Da drengene alle havde gennemført banen blev de bedt om at stille sig op på en række efter hinanden. De skulle som afslutning modtage stenen med symbol på.

3.4 Dag 2

3.5 Indhold

- De forskellige slag og tilhørende parader skulle læres (samme bevægelser, som var i sværdbanen dagen forinden). Dette var et eksperiment, da jeg var i tvivl om drengene var aldersmæssigt med i forhold til at huske disse øvelser til den følgende aktivitet.
- Reglerne for kamp med sværd blev opridset– overholder en ridder ikke disse regler, taber han kampen.
- ”kamp om livet” : to stanniolkugler klistredes vest på maven af hver ridder. De kæmpede to og to og den som først fik skubbet den andens stanniolkugler væk, havde vundet kampen.

Der blev lavet en lille turnering, hvor vinderne af de enkelte kampe skulle kæmpe. Til sidst blev der så fundet den endelige vinder.

3.6 observationer

jeg fandt under den første aktivitet hurtigt ud af at drengene havde svært ved at øve slagene uden konstant guiden. Dette skyldes med sandsynlighed deres alder, da øvelserne var anbefalet fra 6 – 7 år og op efter. Hvis drengene skulle tilegne sig slagene, skulle der mere og intensiv træning til. Da mit primære mål med dette projekt, som før nævnt er den sociale læring – og kun delmålmæssigt teknisk kunnen i forhold til fægtekunst, valgte jeg hurtigt at afslutte øvelsen.

Før ”kamp om livet” blev sat i gang opridsede vi sammen de spille regler som gælder i forhold til kampen. Desuden gentog vi alle den rituelle hilsen, de dagen forinden havde lært.

I forhold til den første af dagens aktiviteter, tydede denne på at drengene kom mere i *flow*.² Drengene havde også taget den rituelle hilsen til sig og gjorde opmærksom på hvis nogen var ved at glemme hilsenen ved kampens start og slut.

Drengen (AD), som tilsyneladende har en ”lav” status i hierarkiet, var rigtig dygtig til denne kamp- leg og endte med at vinde den lille turnering. Dette var i mine øjne en positiv ting, da han fik anerkendelse fra de andre drenge og udviste med sit kropssprog stolthed og glæde ved at være vinderen. Han var generelt i sit rette element under hele projektet, da han selv er opslugt af fantasiens verden og bruger denne i næsten alt hvad han foretager sig.

En anden dreng som jeg lagde særligt mærke til under legen var (M), han kæmpede øjensynligt en indre kamp for ikke at bryde spillets regler og havde enormt svært ved at tabte. Den deltagende pædagog og jeg var opmærksomme på dette og støttede ham i at fastholde sig selv i at være deltager på lige fod med de andre drenge.

Generelt lagde vi vægt på over for drengene, at de alle var vigtige medspillere i legen. Vi bestræbte os på at skabe en opmuntrende stemning. Vi lagde deslige vægt på ritualerne, hvor taberen af en given kamp vandt anerkendelse og respekt, så denne ikke skulle opleve det som et personligt nederlag at tabe.

² ifølge Mihalyi Csikszentmihalyi er Flow er betegnelsen for en positiv mental tilstand, præget af koncentration, engagement og fordybelse. Når man er i flow er al opmærksomhed fokuseret og fastholdt på en bestemt aktivitet, i kortere eller længere tid, og tidsfornemmelsen forsvinder. Udfordringen svarer til egenskaber.

3.7 Dag 3

3.8 Indhold

- Denne dags tema var ”den iscenesatte kamp” hvor drengene blev delt op i to hold af fire personer. Hvert hold gik med en personale hver for sig, hvor de aftale øvede kampene som senere skulle vises frem. Alle skulle prøve at tabe samt vinde.

3.9 Observationer

Den iscenesatte kamp har en stor værdi i forhold til at sætte socialisering i spil. Det var i mine øjne givtigt for alle drenge at blive både vundet og tabt over, men for nogle var det netop en god erfaring at vinde over en bestemt person, som i det daglige dominerer meget i deres leg med hinanden. Så derfor satte vi et overordnet udgangspunktet for hvem der skulle kæmpe imod hinanden ud fra de ”dominerende” og ”undertrykte”, set i forhold til deres sociale hækkeorden, som vi ofte oplever den. Et eksempel herpå er (O) og (J), hvor (O) ses som den der helst ser sig selv som styrende i mange henseender over for kammerater og i særdeleshed (J), som deler stue med ham. (O) oplevede for en gangs skyld, at blive besejret frivilligt af sin kammerat og at der ikke går skår af ham af den grund. Forhåbentligt har det givet begge drenge en kropslig erfaring, som kommer positivt til udtryk i deres relation til hinanden.

Inden vi gik i gang med øvelserne havde jeg vist dem hvordan jeg fx så ud, når jeg med en overdreven dramatik døde i det aftalte spil. Drengene blev to og to bedt om at finde på deres egen måde at ”dø” på samt et kodeord, som den aftalte vinder skulle sige. Under øvelserne til kampen oplevede jeg (N) var ked af/bange for at skulle ”dø”. Når man arbejder med slåskultur på denne måde, er det vigtigt at man ikke tvinger børnene til noget når de udviser frygt. Så jeg valgte i denne situation at gå videre til de andre to drenge og bad ham se hvor sjovt det så ud, når de simulerede en død. Herefter aftalte ham og jeg at vi sammen skulle prøve det samme og dette gik han med på, hvorefter han selv havde mod på seancen.

Igen havde (M) også denne dag svært ved at skulle tabe, han udtrykte det meget kraftigt under øvelserne. Men gik på trods af det med på ideen og da han endeligt blev opslugt af skuespillet, gik meget op i det. Jeg var under fremvisningen opmærksom på at rose ham for at ”være god til at dø”, fordi det netop var på dette punkt omkring, at erkende et nederlag, han havde arbejdet på med sig selv i dagenes løb.

3.10 Dag 4

3.11 Indhold

- Den sidste dag på ridderskolen valgte jeg at tilrettelægge som et løb. Overskriften for målet med de forskellige poster var alle samarbejde og grænseoverskridende aktiviteter. Løbet var bygget om omkring en fantasi betonet historie om riddere, troldmænd og fantastiske væsener. Jeg har vedlagt brevene, som lå ved posterne, som bilag.³
- Nedenfor vil jeg kort beskrive de enkelte poster
- Post 1: drengene skulle finde et brev i en lille sandkasse. Brevet var skrevet som var det fra en troldmand og han bedte ridderne om at hjælpe ham finde sin hat. De blev bedt om at gå ud på engen ved siden af institutionen (i følgeskab med en pædagog og jeg).
- Post 2: de skulle her klatre over en træstamme som lå på tværs over et lille vandløb, med mulighed for voksen støtte, hvis de havde brug for det.
- Post 3: drengene skulle stå på en vandret linie og i fællesskab afværge stanniolkugler, som blev smidt imod dem af de vokse, som agerede ”ildsprudlende drage”.
- Post 4: legen som er kendt under navne som ”fød en bjørn” og ”hamburger” hvor en person ligger på ryggen, en anden på tværs over vedkommende og igen en tredje person, som ligger på maven på samme måde som den nederste. En fjerde person hjælper den i midten med at kæmpe sig ud, mens de andre to skal forhindre det.
- Post 5: et stykke jord mellem to kegler skulle passeres uden at røre jorden. Drengene havde hver et sværd, som de lagde i en lang række og stillede sig på denne. Den bagerste mand sendte så sit svær op til den forreste og på den måde fungerede de ved deres fælles hjælp, som en bro.
- Post 6: to af drengene var ”lamme” og lå ubevægelig på jorden. Resten af drengegruppen skulle fragte dem fra A til B, hvor en ”genoplivningsdrik” fandtes så de kunne foresætte i samlet flok.

³ bilag nr. 2

- Post 7: den sidste post var selve målet, hvor troldmandens hat var. I den var et rim, som fortalte drengene at deres belønning var hos en der var i blandt dem. Jeg havde boller og saftvand med i en taske, som drengene afslutningsvis nød i fællesskab.

3.11 Observationer

mine observationer denne dag gik meget på drengegruppen som helhed og dennes vilje/kunnen i forhold til det at samarbejde.

Det var mit indtryk at de levede sig ind i rollerne som riddere, der sammen skulle overvinde udfordringerne. Dog var der episoder, hvor ivrigheden for at komme videre i løbet var så stor, at de glemte at de skulle følges i samlet flok. Ved selve posterne var der en god deltagelse og jeg synes at drengene set i forhold til deres alder klarede opgaverne flot. Især ved post nr. 5 gik det op for dem at de alle var nødt til at være en del af aktiviteten, for at det skulle lykkes dem at forbi komme den ”forgiftede” jord.

Ved post nr. 6 havde jeg valgt at det var (AD) og (M), som var de der skulle bæres af de andre drenge. Dette valg traf jeg ud fra tanken om at den man rører (i dette tilfælde bærer) mobber/holder man ikke uden for. Det var hele tiden min tanke at (AD) til tider var svagt stillet, men i ugens løb gik det også op for mig, i hvor høj grad de andre drenge også fravælger (M). De er to vidt forskellige typer drenge, men har i begge brug for at føle de andres accept og dette var hovedformålet bag denne øst.

4. Mine erfaringer

Da jeg startede i praktik i børnehaven var et af min primære arbejds punkter, at forbedre mig i forhold til at blive en tydelig voksen. Det var ofte svært for mig at sætte tydelige grænser for børn i konflikt situationer.

Jeg oplever selv at min kompetence inden for dette område har rykket sig i en positiv retning og ikke mindst i kølvandet på mit projekt med slåskultur. Projektet viste sig at være læringsmæssigt godt for drengene, men også i høj grad for mit vedkommende. Man har en central rolle, når man som pædagog vælger at arbejde med et emne som slåskultur; man har nemlig ansvar i forhold til at regler og retningslinjer bliver formidlet og overholdt. Denne rolle var i dette tilfælde min og jeg kom i situationer, hvor jeg måtte skære igennem og på den måde fremstå entydig så drengene ikke var i tvivl om hvornår grænserne blev nået.

De erfaringer, som jeg har gjort mig under projektet har været med til at styrke min tro på min egen faglighed og det er noget jeg med sikkerhed kan bruge i mit øvrige virke, som pædagog.

5. konklusion

Som tidligere nævnt havde jeg som formål at styrke drengene i den socialiserings proces, som de på godt og ondt gennemgår i denne periode i deres liv.

Det var min hensigt at skabe positive erfaringer igennem kamp legene, som i overført betydning kan sammenlignes med de "kampe" drenge kæmper med sig selv og andre i det virkelige liv. Disse kampe er uundgåelige, men man kan igennem fx den iscenesatte kamp skabe vished om, at det er *okay* at man ind imellem taber. Ud fra mine observationer synes jeg at drengene i situationerne fik en flig af denne erkendelse, som jeg håber de kan bruge konstruktivt.

Et andet centralt mål med projektet var at skabe en oplevelse af sammenhørighed og gensidig respekt i den gruppen som helhed. De skal være sammen i mange år frem i tiden og skulle gerne opbygge en indbyrdes, sund kultur for hvordan man er sammen med hinanden. Man kan ikke trække venskaber ned over hovedet på børn, men man kan skabe grobund for et socialt ansvar, som alle er medbærere af. Dette kan selv sagt ikke ske på blot en uge og "kun" ved at lave et projekt, men selve tankegangen om den sociale læring, oplever er gennemgående på mit praktiksted. I bund og grund også personalet og dennes tankegang, som i det hele taget har inspireret mig til at arbejde med socialisering i forhold til netop denne gruppe børn.

Ud over at jeg har udviklet min evne til at sætte grænser og gå konstruktivt ind i konflikter, har projektet også gjort mig mere opmærksom på noget helt andet og vigtigt. Det er at børn kan mærke, når man gerne vil dem. Det at man som voksen en gang imellem træder ind i deres univers med noget de synes er sjovt og spændende er en god måde at skabe de tillidsrelationer, som børnene i en institution gerne skulle opleve at have med de voksne.

